Köszöntő

Kedves Olvasók!

A KFG Hírlevél második évfolyamának első számát ajánljuk figyelmükbe, melyben hírt adunk a nyár és a tanévből eddig eltelt két hónap eseményeiről. Bemutatjuk szeptembertől itt dolgozó, új kollégáinkat is. A különböző iskolai programokról, utazásokról és versenyekről beszámoló cikkeket diákjaink és tanáraink írják.

Jó olvasást kíván a szerkesztőség nevében: Cserép Szilvia és Bakonyi Gergely

Húsz éve a világ élvonalában

A Karinthy Frigyes Gimnáziumban 1992 őszén indult el a kétéves Nemzetközi Érettségi Program, elsőként a volt kelet-európai régióban. Akkor az első végzős évfolyamunk a világon a legjobb érettségi eredményt érte el, és azóta is, minden évben a világátlag feletti osztályátlaggal büszkélkedhetünk.

Az idei eredmények röviden:

- Mind a harminc végzős diákunk megszerezte az IB diplomát.
- A maximum elérhető 45 pontból az iskolai átlag 35.9 pont lett, ami 20 %-kal magasabb a 29.8 pontos világátlagnál.
- Négy diák ért el 40 pont feletti eredményt, ami az IB főigazgatója szerint rendkívüli, kiemelkedő eredménynek számít. Közülük ketten a 45 pontból 44-et kaptak, ilyet vagy ennél magasabbat a diákok kevesebb mint 1 %-a ér el a világon.
- A diákok 93%-a kétnyelvű diplomát kapott, ami azt jelenti, hogy nem az anyanyelvén, vagy az általa legjobban beszélt nyelven végezte el a kurzust és vizsgázott ilyen szép eredménnyel.

A nemzetközi érettségi diplomákat Kucsák László alpolgármester, országgyűlési képviselő adta át az érettségizetteknek. Az átadási ünnepségen részt vett Hományi Tamás Márton, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ tankerületi igazgatója és Zarándy Zoltán, a Fővárosi Önkormányzat oktatási bizottságának alelnöke.

A világ 146 országában elismert és nagyra értékelt Nemzetközi Érettségi diploma birtokában a legnevesebb egyetemeken tanulnak tovább a karinthys diákok; idén Magyarországon, Skóciában, Angliában, Ausztriában, Kínában és Hollandiában.

A képek forrása: http://www.bp18.hu/cikk.2173.vizum_a_harvardra.html Cserép Szilvia

Vers

CS ER ÉP
BEN AVI RÁG
MI NDE NKI
CSO DÁL JA
HOS SZÚU TAT
JÁRT BE S MIND
AZT NEM HIÁBA
NYÁR UTÁN JÖTT
ŐSZ ŐSZ UTÁN JÖTT
TÉL SZIRMOKBÓL
FONT KABÁTJÁN
ÁTJUTOTT A
SZ É L
A
B
A
K
A
N
C
S
Á
B
A
NÉHA EGY-EGY ESŐCSEPP POTTYANT
S SZÁRA MINT A CSONT NÉHA
MEGROPPANT DE TUDTA
EGY NAP SOK KÖNNY
CSEPP ÉS VÉR VÍZZÉ
VÁLIK S Ő
CÉLBA ÉR!

László Beáta 9.bkny

Új tanáraink bemutatkoznak

Dr. Albert Viktória angol szakos tanár:

"Tanulmányaimat Kijevben végeztem, itt szereztem doktori címet nyelvtörténetből. Az angol mellett, ukránul, oroszul és magyarul beszélek. Az idei tanévtől a Karinthyban, néhány éve a Kodolányi János Főiskolán is tanítok. Szabadidőmet családommal töltöm, valamint két kislányomat nevelgetem."

Jenny Bardoczi angolt tanít:

"Sziasztok! Az észak-karolinai Asheville gyönyörű hegyvidékéről származom. Budapestre költözésem előtt egy wellness programot igazgattam családi vállalkozás keretében. Mindig érdekelt Magyarország, mivel félig magyar vagyok, és a férjem is magyar. Nagyon élvezem a gazdag magyar kultúrával és történelemmel való ismerkedést - imádom a magyar ételeket, desszerteket. Sok mindent kedvelek ezen túl: futni, zongorázni, önkéntes munkát végezni, utazni és sütit sütni. Örülök, hogy itt lehetek Veletek ebben a tanévben!"

Juhász Mónika angolt tanít:

"Az ELTE-n és a Debreceni Egyetemen tanultam, angol nyelv és irodalom, egyszakos tanár vagyok. 12 éve tanítok. Két lányom van. Liza (12) és Gréti (7). Itt élek a kerületben, igazi külvárosi életet: nagy kert, egy puli kutya és egy cica. Elég mozgékony vagyok. Sokat sportolunk, jövünk-megyünk a családommal. Ritkán ülök le pihenni, inkább akkor is teszek-veszek. Nagyon keveset alszom, nagyon korán kelek. Sosem vagyok fáradt. Nagy megtiszteltetés a Karinthy gimnáziumban tanítani, igyekszem helyt állni."

Kollár Melinda, földrajz – német szakos tanár:

“2001-ben végeztem az egyetemen. A Ganz Ábrahám Szakközépiskolában kezdtem tanítani. 5 év tanítás után született a kislányunk, Dorottya, majd 4 év múlva a kisfiunk, Bence. Miután már ő is óvodába jár, visszatérhettem az iskolába. Amíg otthon voltam a gyerekekkel, úszóedző és babaúszóoktató is lettem. Mindig is szerettem sportolni: úszni, kerékpározni, síelni. Azért kerültem közel ismét az úszásoktatáshoz, hogy gyerekeink is megszeressék a sportot. A sport mellett szeretek moziba járni, természetesen amennyire időm engedi, hiszen a hétvégéket a gyerekekkel töltött közös programok teszik ki általában.”

Magyary Gyula, kémia-fizika-számítástechnika szakos középiskolai tanár:

“Közel húsz éves tanári gyakorlattal rendelkezem. Volt tanítványaim között találhatók mérnökök, orvosok és fizika tanár is. A jó szakembert mindenekelőtt a hozzáértés jellemzi, ezért tartom fontosnak a színvonalat, mind a tanuló, mind a tanár részéről. A színvonal fenntartása és emelése érdekében szereztem hat OKJ-s végzettséget, és részt vettem sok tanfolyamon. A megszerzett szakmák több mint felében dolgoztam is, hogy rácáfolhassak: „Aki tudja csinálja, aki nem tudja tanítja…” ☺ Részese vagyok néhány találmánynak, írtam szakmai témájú könyveket, üzemeltettem számítógép-hálózatokat, voltam szoftverfejlesztő és vegyészlaboráns. Tizennégy éve foglalkozom tudatosság fejlesztő gyakorlatokkal, legrégebben a kínai eredetű tai ji-vel. Igyekszem a sok ezer éves bölcsességeiket átültetni a mindennapokba. Tapasztalataim szerint a tanuláshoz szükséges összpontosítás csak akkor tud kialakulni, ha az órákon csend és rend van. Ha pedig órán nem tanulunk, akkor minek járunk iskolába? Ezért ragaszkodnom kell a maximális tanórai fegyelemhez. Törekszem rá, hogy mindenki a lehető legtöbb szabadságot, lehetőséget, figyelmet kapja, amíg ez nem korlátozza mások szabadságát, lehetőségeit.”

Paszabi Ágnes az új könyvtáros a magyar könyvtárban:

“Harmadikos koromban meg kellett tanulnom egy verset a március tizenötödikei műsorra, mire valaki berángatott az iskolai könyvtárba, ahol meglepve tapasztaltam, hogy van egy hely ahol a könyvek mind laknak. Mi lett a vége? Informatikus könyvtáros-angol szakos bölcsész és tanár diploma az ELTE-n… (a Nagy Britanniát övező érdeklődés később jött az ír zene és az angol romantikus költészet hatására…) Ez az első alkalom, hogy könyvtáros vagyok egy iskolában, nem tanuló. Csepelen lakom mióta az eszemet tudom (egy rövid finnországi tartózkodást leszámítva az ERASMUS program jóvoltából) – Itt egy kép is, hogy mindenki felismerhessen, amikor betér a magyar könyvtárba. :)”

Ben Schrock, angol tanár:

“Nagyon örülök, hogy ilyen fantasztikus diákokat taníthatok a Karinthyban! Eddig csupa jó élményem van. A szülővárosom a kaliforniai San Diego: itt jártam egyetemre, majd amerikai történelmet és közgazdaságtant tanítottam a város legrégebbi középiskolájában. Nem csupán azért jöttem Magyarországra, hogy angol nyelvet és amerikai civilizációt tanítsak, hanem hogy megismerjem Magyarországot és a magyar kultúrát. Remélem, én magam is tanulhatok karinthys diákjaimtól, nemcsak ők tőlem. Szeretném jobban megismerni a diákokat és kollégáimat az elkövetkező tanév során.”

Tóth-Farkas Renáta pszichológiát tanít a Nemzetközi Érettségi Programban:

"Nagyváradi születésű vagyok, de Budapesten nőttem fel, így már diákként is megfordultam a Karinthyban, ahol IB-sként végeztem. Ezt követően az ELTE-n hallgattam esztétikát és pszichológiát, az előbbiből alap-, az utóbbiból mesterdiplomát szereztem. Szeretem a kihívásokat, ami abban is megmutatkozik, hogy pályakezdőként rögtön a pszichiátriai és szenvedélybeteg-ellátásban helyezkedtem el. A tanítás is egyfajta újszerű, kihívásokkal teli helyzet számomra, amiből nem csak a diákjaim, de én magam is sokat tanulhatok. Mivel fontosnak tartom, hogy mindig új dolgokat sajátítsak el, így jelenleg a tanítás mellett integrált kifejezés- és táncterápiás képzésre járok."

Elköszönés

Kedves Kollégák!
Sokéves tanításomat befejeztem. A búcsúzáskor kapott mariazelli zarándokúton most, szeptember végén vettem részt. Nagyon szép, felemelő és emlékezetes élmény volt. Köszönöm mindenkinek.
Szeretettel búcsúzom a kollégáktól és a diákoktól.

Sági Anikó

Nyáron történt

Strasbourgi kiruccanás

Ébredés korán reggel, az utolsó szükséges holmik bedobálása a bőröndbe, majd utazás félálomban Komáromba, hogy elérjük a buszt. Az egyetlen kellemetlen élménye a nyári strasbourgi kirándulásunknak. Még a tanév folyamán két barátommal – Marosi Balázzsal és Körmendi Szabolccsal – részt vettünk a Mi Európánk elnevezésű versenyen. Az első forduló több internetes tesztből állt, és végül a közel 300 csapatból a legtöbb pontot elért 15 vehetett részt a székesfehérvári döntőn, köztük mi is. Végül az ötödik-hatodik helyen végeztünk, és ezt az utat kaptuk jutalmul. Sajnos Balázs végül nem tudott eljönni velünk, így csak hárman utaztunk felkészítő tanárunkkal, Németh Éva tanárnővel. Ahogy felszálltunk a buszra, meglepődve tapasztaltuk, hogy rajtunk kívül mindenki szlovákiai magyar, és tájszólásban beszélnek. Jobban belegondolva ennek nem is kellett volna olyan váratlanul érnie minket, hiszen mi is Bauer Edit felvidéki európai parlamenti képviselőasszony vendégeiként vehettünk részt az utazáson, aki a verseny egyik fő szponzora volt. Ennek ellenére az elején egy kicsit oda nem illőnek éreztük magunkat, de aztán gyorsan összebarátkoztunk a körülöttünk ülőkkel. Az első napot utazással töltöttük, és csak késő este érkeztünk meg németországi szálláshelyünkre, Offenburgba.

Másnapi túránk első állomása a Haut Koenigsbourg-i gyönyörűen helyreállított középkori kastély volt. A vár kívülről mulatságosnak nézett ki, mert a falai rózsaszínben pompáztak. Innen Obernaiba vitt az utunk, ahol megebédeltünk, majd elengedtek minket városnézésre. A település egy igazi francia kisváros hangulatát keltette. Miután újra összegyűlt a csoport, indultunk is tovább Strasbourgba. Itt is volt néhány óránk, hogy megnézzük a várost. Strasbourg legimpozánsabb épülete kétségkívül a katedrális volt, de emellett meglátogattunk számos szép múzeumot és templomot. Este kimerülten érkeztünk vissza a szállásra.

Másnap ismét Strasbourg felé vettük az irányt, ahol igazán hangulatos folyami hajókázáson vettünk részt. Végül elérkeztünk utazásunk fő céljához, az Európai Parlamenthez. Reggel elegáns ruhába öltöztünk, és ez egy kicsit zavaró is volt a napon töltött néhány órában, de így a Parlamentben megfelelőnek éreztük a megjelenésünket. Az épület külseje és belseje egyaránt lenyűgöző volt. Nagyon furcsa érzést keltett bennünk az, hogy egy légtérben vagyunk azokkal a politikusokkal, akik az Európai Uniót irányítják. Hatalmas szerencsénk volt az időpontválasztással, mert az ülésteremben

éppen egy Magyarországhoz szorosan kötődő ügyön, a Tavares-jelentésen vitáztak a képviselők. A hatalmas, kör alakú terem tetején körben kialakított nézői páholyokból tökéletesen ráláttunk az eseményekre. Az ülésen a magyar európai uniós képviselőkön kívül jelen volt miniszterelnökünk is. A vitát a kaotikus jelzővel illetném, sokszor úgy tűnt, hogy a képviselők teljesen eltérnek a témától. Ráadásul a magyarok némelyike nem éppen a megfelelő módon viselkedett, és volt egy-két felszólalás, amely egészen felháborította a jelenlévőket. Én személy szerint roppantul élveztem az egész ülést, mert bepillantást nyerhettem az Európai Unió működésébe. Sajnos a vita végét nem várhattuk meg, mert indulnunk kellett haza. Nagyon sok kellemes élménnyel gazdagodtam az utazás során, és remélem, hogy a jövőben lesz még alkalmam ellátogatni Strasbourgba.

Breitenstein Ádám 13.a

Egy felejthetetlen hét Tatabányán – Beszámoló az Ifjúsági Üzleti Programról

„Make a lot! Give a lot! Save a lot!" Ez a jelmondata az Ifjúsági Üzleti Programnak, amelyen már számos karinthys diák vett részt, többek közt én is, már második alkalommal. Erről a nyári táborról szeretnék most mesélni nektek.

Az Ifjúsági Üzleti Program (IÜP) magyar középiskolásoknak nyújt képzést a marketing, a média és a vállalkozások terén Magyarországon és Erdélyben is. Alapelve, hogy a diákok az egyhetes nyári tábor keretében ne csak a választott szakterülettel ismerkedjenek meg, hanem meghatározó közösségi, szemléletformáló élményekkel is gazdagodjanak. Az IÜP egyik célja, hogy a résztvevők később visszaforgassák a kapott tudást – akár a program keretein belül, akár majd felnőtt életük, munkájuk során. S hogy milyen volt az egész egy karinthys szemszögéből?

Tavaly a marketing, idén pedig az üzleti tervezés modulban vettem részt nyolc másik karinthyssal együtt. A tábor a tatabányai Edutus Főiskola campusán volt. Megérkezésünk és kipakolásunk után Mudri György, az IÜP főszervezője ismertette velünk a heti tervet, szabályokat és az elvárásokat, melynek lényege, hogy „annyit kapsz, amennyit beleadsz", és bíztatott minket a minél aktívabb részvételre.

Ezután megismerkedhettünk a modulunk, majd azon belül a csapatunk tagjaival. Feladatunk volt egy vállalkozást a lehető legalaposabban (pénzügyi terv, igényfelmérés, kockázatkezelés) megtervezni, majd bemutatni a hét végén. Hosszas tanakodás után egy kakaóbár elkészítését tűztük ki célnak. Kedd reggel a modulon belül marketing alapokról és piackutatásról volt szó, majd Turcsán Tamás üzletember tartott előadást az egész tábornak a startupokról, a

délutáni workshopon pedig a marketinggel foglalkoztunk.

A következő délelőtt az üzleti terv elkészítéséhez szükséges folyamatot tekintettük át, majd magával az üzleti tervezéssel foglalkoztunk először modulszinten, aztán csapatokban. Másnap Borókai Gábor főszerkesztő (Heti Válasz) előadásával kezdődött a reggel, a nyilvános beszéddel kapcsolatban kaptunk hasznos tanácsokat, majd Tomka János professzor előadását hallgattuk meg, aki a karrierhorgonyról mesélt nekünk, illetve az előzőleg kitöltött, ehhez kapcsolódó tesztünket elemeztük. Délután a prezentációs készségünket fejlesztettük a csapattal. Péntek délelőtt Gyurival átbeszéltük a pénzügyi tervhez szükséges konkrét anyagi részt, és egy sablontáblázatba foglalva az adatokat megtudtuk, mennyi a fiktív vállalkozásunk várható profitja a következő 5 évben. Egészen jövedelmező üzletnek tűnt. Akkor.

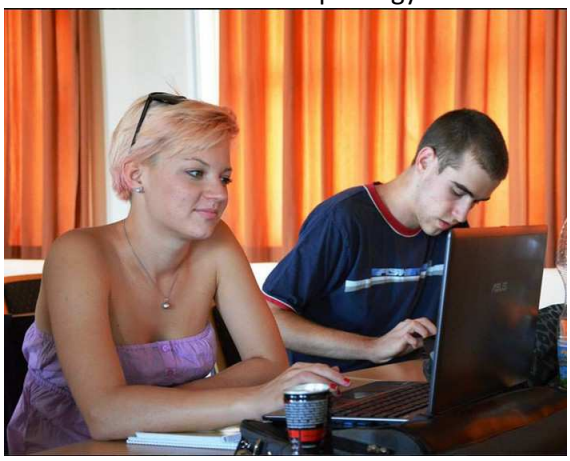

A délutánt, az estét és a hajnalt is a pénzügyi terv mondatokba öntésével és a prezentáció elkészítésével, majd gyakorlásával töltötte a csapat. Mondanom sem kell, hogy mivel gyakorlatilag az utolsó pillanatra (vagyis napra) halasztottunk mindent, ezért egy percet sem aludtunk, de a jó hangulat és a töménytelen kólafogyasztás megtette hatását, nem éreztük magunkat fáradtnak. Délelőtt kilenc óra körül már nem voltunk ennyire biztosak frissességünkben. Reggeli után mindenki beült a főiskola dísztermébe, és elkezdődtek a prezentációk a nagy nevekből álló zsűri előtt. Megismerkedhettünk egy lecsatolható sarkú cipővel, de volt szó Tatabánya diákéletéről is. Nagyon izgultunk, de mivel már sejtettük, hogy nem a mi pénzügyi tervünk a legerősebb, a prezentációnkban bíztunk, próbáltuk meggyőzni a zsűri tagjait, a „lehetséges befektetőket".

Miután minden csapat előadta a héten készült anyagát, összeült a zsűri, mi meg elkezdtünk a pogácsa és az üdítő köré csoportosulni, és megbeszéltük, melyik esti program volt a legjobb. A Hunk of Junk, ahol kacatokból kellett összerakni, majd a teleshopban megismert módon eladni egy terméket? Vagy a kedd esti csapatépítő színházasdi? Valaki a karitatív szemétszedéssel egybekötött Turul madár – túrára szavazott, én a csütörtöki sportprogramra voksoltam. Meg persze az éjszakába nyúló beszélgetésekre és Activity-partikra. Egy nagyon hosszúnak tűnő óra után végre megint behívtak minket a terembe, és elkezdődött az eredményhirdetés. Minden csapatnak egyesével elmondta a zsűri a pozitív és negatív benyomásait, tanácsokat adott. Bár csapatunk végül nem ért el helyezést, de karinthys vonatkozásban szerencsére nem maradt „érem" nélkül a társaság. Mészáros Dóri (13.b) a marketing, Séra Fruzsina (13.b) pedig a média modulban nyerte meg csapatával a versenyt.

A hosszas gratulációk után összepakoltunk és bár szomorúan, de elhagytuk a kollégiumot és elindultunk az állomásra. A táborozók legtöbbje a Déli pályaudvarra ment, így a vonaton még akadt időnk megbeszélni, hogy jövőre folytatjuk Tatabányán, és az emelt szintű üzleti tervezésre is szeretnénk elmenni, mely Csíkszeredában zajlik. A nagy megpróbáltatások után még aludni is tudtunk egy keveset, sajnos gyorsan beért a vonatunk, és könnyes szemmel búcsúztam a többiektől. De jövőre ismétlünk! ☺

S hogy miért jó ez az egész? A tavalyi tábor ébresztett rá, hogy a marketinggel szeretnék foglalkozni a Karinthy után, az idei tábor pedig megerősített ebben, hiszen az üzleti dolgokra is szükségem lesz a későbbiekben. Azért volt számomra igazán nagy élmény a tavalyi és az idei tábor is, mert érdeklődő, ambiciózus és jó fej fiatalokkal találkoztam és dolgoztam együtt, nagyon sok új dolgot tanultam meg, és nem utolsó sorban rengeteg barátot szereztem. Jövőre gyertek Ti is!

Daka Rebeka 12.IB

Vörös tér, Vörös Október, vörös csillag – csak nem Moszkvában jártunk?

De igen: július 4-én este gördültünk ki a Keleti pályaudvarról, hogy megkezdjük kalandunkat a nagy Oroszhonban, ezen belül Moszkvában.

Már maga az út is emlékezetes lett számunkra, hiszen másfél napot vonatoztunk – sokan elszörnyednek, mikor ezt meghallják, azonban ez valójában nem rossz tapasztalat. Igaz, hogy sok (és megbízható) ivóvíz, normális mosdó és pihentető alvás nincsen, viszont nagyon jókat lehet beszélgetni egymás otthonról hozott sütijének nassolása közben.

Ahogy megérkeztünk Moszkvába, szinte rögtön elindultunk várost nézni. A majd' nyolc nap alatt a város legtöbb nevezetességét megtekintettük, azaz természetesen jártunk a Vörös téren, a Kremlben, Lev Tolsztoj házában és ezekkel együtt legalább tizenöt templomban illetve székesegyházban. Láttunk luxusesküvőt, orosz mesefiguráknak öltözött embereket (akikkel 700-800 Ft körüli összegért lehetett fényképezkedni) és feküdtünk óriási babzsákokon is a Gorkij-parkban. Magától értetődő, hogy egész idő alatt orosz ételeken éltünk, melyek sajnos nem voltak olcsóak – de mit is vártunk, elvégre Moszkvában voltunk, a világ egyik

legdrágább városában. Egy másik nehézséggel is találkoznunk kellett: kiderült, hogy a mi budapesti távolságokon nevelkedett szervezetünk rosszul viseli, amikor két metrómegálló között egy órát kell sétálni.

Július 13-án éjjel hullafáradtan, pár tonnányi csokival és bonbonnal szálltunk fel a vonatra, és néhányan a következő egy napot át is aludtuk. Ennek ellenére ugyanolyan hullafáradtan értünk be 15-én reggel a Keletibe, azonban életre szóló élményekkel – Moszkva hihetetlenül más, különleges világa bárkit örökre megváltoztat.

Laki Dóra 13.b

ZFA-ösztöndíj 2013, Merzig (Németország)

Idén engem ért a megtiszteltetés, hogy három hetet tölthessek el Németországban azért, hogy jobban megismerhessem a helyi kultúrát, fejlesszem a nyelvtudásom, meg persze azért is, hogy jól érezzem magam – hogy ne legyünk túl hivatalosak.

Merzigben voltam, egy kisvárosban a francia és luxemburgi határ mellett. Ha pontosak akarunk lenni, akkor egy kis falucskában laktam a várostól nem messze, ami körülbelül kétszáz lelket számlál. Bár nem Budapest, de egyáltalán nem lehet azt mondani, hogy elmaradott lett volna a hely, sőt, nagyon is élveztem a nyugodt környéket.

A család, akinél laktam szó szerint elhalmozott mindennel, a nagymama rengeteget sütött, legyen az süti, vagy más helyi specialitás, nagyon sok finom ételt ettem ez alatt az idő alatt, úgyhogy le a kalappal előtte. A családban, két lány- és egy fiútestvérem volt. Az „új tesóimmal” mentünk grillezni, teniszezni, fürdőbe, szülinapra, tényleg rengeteg jó dolgot csináltunk. A „szüleimmel” együtt töltött időt is nagyon élveztem, elmentünk étterembe és „Die toten Hosen” koncertre. Nagyon szerencsésnek mondhatom magamat, hogy hozzájuk kerültem.

Bár a cél az volt, hogy ismerjem meg más szemszögből Németországot, mert azért ez tényleg más, mint amikor elmész a családdal valamelyik nagyvárosba, nagyon jól éreztem magam a csapat többi 11 magyar tagjával, akikkel kint voltam. Itthonról szó szerint az ország minden sarkából jöttek diákok, ami azért is volt vicces, mert így hallottunk egy pár aranyos elszólást, amiről fogalmunk se volt, hogy mit jelent, viszont így már biztosak lehettünk abban, hogy aki mondja, az valahonnan vidékről jöhetett. Ami még jó volt, hogy mindenki abszolút nyitott volt, így már az odaúton összebarátkoztunk. A kapcsolatot most is tartom velük, és már alig várom, hogy egy újabb találkozót szervezzünk.

Amíg ott voltam, volt egy csomó városnézős program, elmentünk nem túl messzi, de annál érdekesebb helyekre. Így voltunk például Strasbourgban, ahol az Európa Parlament mellett, hajótúrán is részt vettünk, valamint jó sok szabadidőt is kaptunk, hogy magunk fedezzük fel az érdekesebb helyeket. Luxemburgot, Saarbrückent és Triert is megnéztük, a városnézésen kívül itt is vásárolgattunk, múzeumot látogattunk, egyszóval élvezetesen töltöttük el az időt.

Kint persze nem csak a szórakozásról szólt az élet: minden hétköznap nekem is ugyanúgy iskola volt, mint bármely más gyereknek. Nekünk külön, speciális órákat tartottak. Beszélgettünk az ottani dialektusról, német verseket olvastunk és nagyon érdekes történelemórának lehettünk részesei. Bár nem kaptunk leckét, és nem is írtunk dolgozatot az óra anyagából, hasznosnak tartottam az órákat, mivel csak olyan dolgokról beszélgettünk, ami mindenkit érdekelt, így nem is kellett különösebb erőfeszítés a megjegyzésükre.

Összességében nagyon jól éreztem magam ebben a három hétben, és mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy ha teheti, vegyen részt hasonló programokon.

Ferencz Máté 12.c

Képes beszámoló a „nulladikosok” angliai útjáról

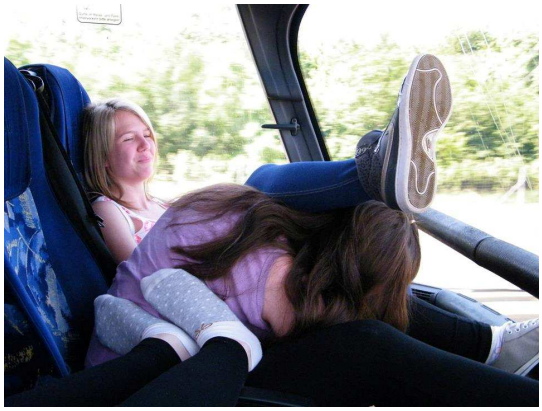

1. A buszon remek hangulat uralkodott, mindenki izgatott volt az utazás miatt.
2. Igaz, kényelmesnek nem mondható körülmények között kellett átvészelni a kb. másfél napos utat.

3. Első komolyabb látnivalónk: a Stonehenge.
4. A lakókocsik kitűnő, igaz kissé szűkös és hideg hajlékot nyújtottak nekünk 5 napig.

5. A szálláshoz érkezvén nagy szél, meredek, zöld dombok és a csodálatos, kék óceán látványa fogadott minket.
6. A sirályok jelenléte rosszat sejtetett: valakinek a kezéből eltűnik az étel.

7. Kirándulásunk során a Világ végére is eljutottunk.
8. A bányában tett kisebb túra közben mindenkinek ügyelnie kellett a feje épségére.

9. A gyönyörű, sziklás óceáni táj egyik helyen sem maradhatott el.
10. Láthatóan Tóth Bálint tanár úrnak is kedvére való az Eden Project változatos növényvilága.

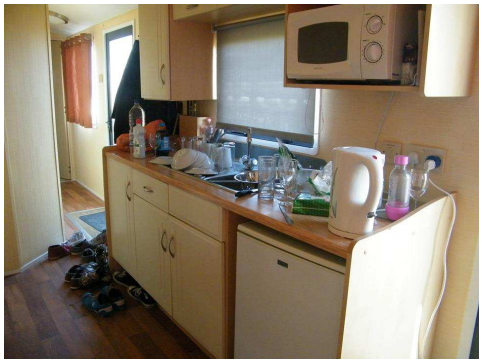

11. A lakókocsikba visszatérve nem ártott volna egy kis rendet rakni, lányok...
12. Nagy eltévedés közepette mindenért kárpótolt minket a kilátás.

13. Londonban járva pont elcsíptük a királynő koronázásának évfordulójára rendezett ünnepséget.

Bártfai Bernadett 9.b, Kökény Réka 9.b, Falcsik Alexandra 9.a

Csereprogramok, utazások

Diákcseréink utóélete: Egy hét a Ludwig családnál

Sosem gondoltam volna, hogy egy csereprogram alatt olyan barátságra teszek majd szert, amely még évek után is tart, amelynek nem akadály az a több mint 1000 km-es távolság, ami minket elválaszt.

Még tizedikes koromban volt alkalmam részt venni egy csereprogramon a frankenthali diákokkal. Először ők voltak itt szeptemberben, majd ugyan abban a tanévben, áprilisban mi mentünk vissza hozzájuk. A cserediákom (Melanie Ludwig) nagyon kedves, nyitott, mosolygós lány volt, akivel hamar megtaláltuk a közös hangot, és nagyon élveztük a közös együttléteket először itt, majd Németországban. Könnyek között váltunk el a végén egymástól, azt ígérgetve, hogy írunk egymásnak, és ha tudunk, majd találkozunk.

Azóta eltelt másfél év. Ez idő alatt mindkettőnkkel rengeteg dolog történt, másfél év alatt meg is változtunk. De a barátságunk nem.

Augusztusban meglátogattam Melanie-t és a családját, először kicsit féltem a találkozástól, de a repülőtéren már várt rám az egész család, ugyanazzal a lelkesedéssel és szeretettel, mint másfél éve.

Az egész hét ezzel a lendülettel röpült el. Minden nap jó hangulatban telt, színesebbnél színesebb programokat szerveztünk, kirándultunk, moziba mentünk, találkoztunk a többi egykori cserediákkal, volt szerencsém együtt zenélni az unokatestvére együttesével is. És a sok szórakozás mellett a némettudásomat is fejlesztettem, hiszen egy héten át csak németül beszéltem, azok kívül, hogy néha hazatelefonáltam.

Ám egyszer minden véget ér, így ez a kis nyaralásom is. Fájó szívvel búcsúztam el Melanie-tól és a családjától. Mindenkit egytől egyig nagyon megszerettem, nagyon sok figyelmességet, kedvességet és segítséget kaptam tőlük. Csodálatos hetet töltöttem Frankenthalban, amit azt hiszem, sosem fogok elfelejteni.

De a kis történetnek még koránt sincs vége. Jövő nyáron folytatás következik Budapesten…

Kocsis Boglárka 12.c

Cserediákprogram – Babenhausen 2013, Budapest

2013 áprilisában élményekben gazdag hetet tölthettünk el Babenhausenben, és a hazaérkezésünk után már alig vártuk, hogy cserediákjaink Budapestre látogassanak. A nyár nagy részén azon járt az agyunk, hogy vajon milyen programokat kellene majd csinálni, és miket kéne megmutatni a németek vendégeknek.

2013. szeptember 7-én délután 16:48-kor befutott a vonat és kezdetét vette a budapesti „vakáció”.

A hetet egy hétvégével kezdtük, de ez nem jelentette azt, hogy nem találkoztunk volna egymással. Az első nap este az egész társaság összegyűlt, és mindenki nagyon jól érezte magát a „cserenyitó” házibuliban.

Vasárnap Carolinnal (a cserediákommal) és a családommal a gödöllői kastélyba mentünk, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Eleinte féltem, hogy majd csak csendben sétálgatunk egymás mellett, és azon gondolkodunk, hogy mit mondjunk egymásnak, de a félelmem alaptalannak bizonyult: sokat beszélgettünk. A nosztalgiafotó készítése közben nevetésben sem volt hiány.

Hétfőn a nap nem indult jól, mert a közlekedés megnehezítette az iskolába jutást, és sajnos az idő sem kedvezett a városnéző programnak. Hétfőn a fáradtság is rányomta bélyegét a hangulatunkra, sokan ingerültek voltunk, és a délutáni program, amit szerveztünk sem tetszett mindenkinek. Aznap gondoltam úgy, hogy sokkal jobb vendégnek lenni, mint házigazdának: vendégként csak választanom kell a felkínált programok közül, és nem azon törni a fejem, hogy merre is menjünk.

Kedden már sokkal kipihentebben és összeszedettebben indultunk el Hollókőre, ahol nagyon jól éreztem magam: sokat

beszélgettünk, amíg a faluban sétáltunk, és egyre jobban tudtam kommunikálni a németekkel.

A kedvenc napom a csütörtök volt, amikor a közös kötelező programot már délelőtt befejeztük, és közösen indultunk vásárolni. Aznap nagyon sokat beszélgettünk és nevettünk együtt. A csoport nagy része a vásárlás után hazament a projektmunkájukat megcsinálni, de néhányan, akiknek ehhez nem volt sok időre szükségünk, olyan helyekre vittük a cserediákokat, ahova a szabadidőnkben járunk.

Pénteken bemutattuk a prezentációinkat a hét témájával (design) kapcsolatban, majd közösen pizzáztunk,és töltöttünk el egy hangulatos estét.

Annak ellenére, hogy voltak nehéz pillanatok, és úgy gondoltam, hogy csak legyen már vége, mégis nagyon jól éreztem magam, és utólag belegondolva tetszett, hogy én állíthattam össze magunknak a délutáni programokat. Szerintem mindenki úgy gondolja, hogy egy nagyon jó hetet töltöttünk el együtt.

Dénes Zóra 12. c

Olsztyn

Alig kezdődött el a 2013-as tanév, amikor Lengyelország északi részén, Olsztynban első alakalommal megrendezték a Modell ENSZ-t (MUN-t). A Karinthy Frigyes Gimnáziumból öten jelentkeztünk, és indultunk útnak, köztük én is. Három nap után csupa élménnyel és elismeréssel tértünk vissza, öregbítve iskolánk hírnevét.

Először kételyeim voltak az utazással kapcsolatban miután megtudtam, hogy több mint tíz óra mire a vonat Varsóba ér. További három órát kell utána buszozni Olsztynig. Azonban kellemes csalódás ért. Olyan jó volt a hangulat, Norbi vicceket mesélt, máskor Eszti és Anna énekeltek, Forgi mindig le tudott valamiről beszélni. Máskor pedig olvastunk, aludtunk, és még az elején gyakorolgattuk a megnyitó beszédünket is. Egyszerűen nem tudtunk unatkozni. Már nagyon izgatottak voltunk. Amikor végre megérkeztünk a buszállomásra, vendéglátóink már vártak ránk. Később otthon vacsorával fogadtak. Kevés alvás után elérkezett a várva-várt pillanat, a megnyitó ünnepély. Miután az igazgató úr is elmondta a köszöntőjét, mi delegáltak álltunk a pódiumra. Nem kell mondanom, hogy leírhatatlan volt az érzés, ahogy egy külföldi országban angolul beszédet tarthattunk. A konferencia többi részén megfigyeltük azokat a szónokokat, akik magukkal ragadták a figyelmet. Egyet is értettünk abban, hogy nagyon örültünk annak hallhattuk őket, hiszen rengeteget tanulhattunk belőlük. Annak ellenére, hogy mi sem hittük el, de elkezdődött az Olsztyn MUN, ahogy lezártnak nyilvánították az ünnepséget. Már kimondhatatlanul vártuk, hogy a többi delegált milyen érvekkel készült.

Az én bizottságomban, a gazdasági és társadalmi bizottságban Japánt volt szerencsém képviselni. 'A természeti katasztrófák által okozott károk enyhítése, megelőzése' – témában. Japán a világon természeti katasztrófákkal leggyakrabban sújtott területek egyike. Ez elég motivációt adott ahhoz, hogy sürgessem a többi delegáltat, hogy segítsenek. Szeretném kiemelni, hogy legjobban az tetszett, amikor élénk vita alakult ki a természeti katasztrófákkal kevésbé és komolyan érintett országok között. Hiszen annak, ellenére, hogy a kevésbé veszélyeztetett országok látszólag egyetértettek, valójában nem nagyon szerettek volna ezekre, amúgy életbevágó veszélyek elkerülésére, pénzt áldozni vagy bármilyen energiát fordítani. Végül mindkét oldal igényeit kielégítve, a bizottság egy komoly döntéssel állt elő, amelyet a General Assemblyben, kevés kikötéssel, de elfogadtak.

Mivel öten voltunk, és három bizottság volt, így mind a háromba volt legalább egy karinthys diák. Ez azért volt szerebcsés, mert nem lepődtünk meg semmin, amikor a helyi sajtó rovataiban egy-két vicces jelenetet találtunk. 'Distinguished Delegates' helyett 'Disgusting Delegates' véletlen megszólítás volt, ami talán a legjobban tetszett nekünk. A szünetek között volt lehetőségünk megismerkedni az ottani diákokkal, és miután szinte minden szünetben KUBU-val kínáltak minket, megtudtuk, hogy ez az ital, ami Magyarországon is ismert, valójában lengyel. Sőt az is tudomásunkra jutott, hogy Magyarországgal ellentétben, a KUBU ital elég népszerű a felnőttek körében is, míg itthon inkább csak a kisebbek kedvence. General Assemblyn sem maradt el a szórakozás, egy rövid kis karaokeval zártuk le a 2013-as Olsztyn MUN-t. Egyébként konferenciákon kívüli időkben a belvárosban járkáltunk. Amikor már eléggé elfáradtunk, kerestünk egy kávéházat, és ott folytattuk a beszélgetést. Az így töltött pillanatok olyan maradandóak, hogy a mai napig tartjuk a kapcsolatot házigazdáinkkal.

Összegezve ez az öt ember Sándor Éva tanárnő kíséretével igen eseménydús, szórakoztató és tanulságos Olsztynban először megrendezett Modell ENSZ-en vehetett részt. Baráti kapcsolatokkal, emlékekkel és kulturális tudással tértünk haza. Bátorítanám azokat a diákokat, akik úgy érzik, hogy elég angoltudással rendelkeznek, és kipróbálnák magukat. Veszítenivalód nincsen, hiszen nagy eséllyel jobb rálátást nyersz majd a különböző országok álláspontjaira a különböző vitákban. Továbbá megtanulhatod kezelni a lámpalázad a többiek előtt, és persze nem utolsó sorban új kapcsolatokra tehetsz szert.

Kovács Felicia 12.IB

Programok

„Te miben?” – Tehetségek Pestszentimrén

2013. szeptember 24-én, 10 – 12 óra között, Pestszentimrei Sportkastélyban a Karinthy Frigyes Gimnázium Öregdiák Alapítvány első alkalommal rendezte meg a Te miben? – Tehetségek Pestszentimrén című programját. A környékbeli, 7-8 évfolyamos általános iskolásokat hívtuk meg, kísérő tanáraikkal, osztályfőnökeikkel és a vezetőség tagjaival együtt. Iskolánk 9. évfolyama is részt vett a rendezvényen, melynek összlétszáma elérte a 400 főt. A rendezvény célja a tehetségazonosítás és tehetséggondozás népszerűsítése, a környékbeli oktatási intézmények kapcsolatának erősítése volt. A program anyagi hátterét a 2013 augusztusában megnyert pályázat biztosította, amely a Pestszentimre városközpont megújítása városrehabilitációs projekt, Közösségi programok alprojektje kategóriában nyert támogatást.

A programot Hutai László, a Karinthy Frigyes Gimnázium igazgatója nyitotta meg. Köszöntötte a vendégeket és beszélt a rendezvény céljáról: *„A program egyik legfontosabb közvetlen célja, hogy ráirányítsuk a résztvevők figyelmét a „tehetség” témakörére. Célunk, hogy a résztvevők személyes tapasztalatokat szerezzenek arról, hogy mindenki tehetséges valamiben, ugyanakkor tehetségének kibontakoztatásáért tenni is kell. Neki személyesen is, de környezetének is. További közvetlen célunk a pozitív példák, sikeres történetek, jó gyakorlatok bemutatása, pályaorientációs tevékenység, s mindeközben kapcsolati hálók kiépítése, a horizontális tanulás alapjainak megteremtése*.”

A rendezvény főszervezője Kiláné Czompó Ildikó tanárnő volt, akit osztálya, a 9.D lelkes csapata erősített.

K

A Karinthy Gimnázium jelenlegi és nem rég végzett, sikeres, tehetséges diákjainak bemutatója következett:

1. Király Brigitta 12.B - Ulechla Gergő 13.A akrobatikus rock and roll
2. Kocsis Boglárka12. C - gitár
3. Szalai Franciska 11 .B - ének
4. Zimborán Gábor – írsztepp
5. Daka Rebeka 12.B - ének
6. Mayer Áron 11.B - trombita
7. Tassonyi Balázs 11.B - ének
8. Zou De Zsolt 12.A – zongora

A produkciók között kerekasztal beszélgetést szerveztünk Karinthys öregdiákokkal (Dr. Gróf Krisztián, Valkó László, Zimborán Gábor), személyes sikereikről, a tehetségük felismerésével és kamatoztatásával kapcsolatos tapasztalataikról, majd a közönség kérdései következtek.

Végül a résztvevők tehetségazonosítást elősegítő, önértékelő tesztet töltöttek ki a rendezvény logójával díszített, ajándékba kapott tollal.

A rendezvény a pályázatunkban megfogalmazott célokat, megítélésünk, valamint a telefonos és e-mailen érkezett visszajelzések alapján is, elérte. Az egyik résztvevő iskola igazgatójának visszajelzése a rendezvényről:

„A gyerekek és a kollégák is azt mondták, hogy nagyon jól érezték magukat, s nagyon hasznos volt, amit ott tapasztaltak! Ma azok a gyerekek, akik nem mentek irtó mérgesek, mert ők mást gondoltak erről, s így lemaradtak egy jó dologról ! Gratulálok!”

Minden résztvevőnek, szervezőnek és vendégnek köszönjük a megjelenést!

Csorvásiné Ősi Judit

Kis csibék és nagy tyúkok – Csibetábor 2013

2013. augusztus 21-én könnyű dolgom volt eljutni a Keleti pályaudvarra, ugyanis Budapest egész területéről apró sárga pehelytollak mutatták nekem az utat. Az előcsarnokba lépve nem lepődtem meg a több mint 200 tagból álló szárnyas csapaton, viszont a többi vonatozni vágyó ember értetlenkedve hallgatta a zajos csipogást. Hamar megtaláltam az én társaságom, hiszen a sok kis csibe között könnyen észre vehető volt az idősebb tyúkok sokasága. A nyár rövid volt, de ahhoz túl hosszú, hogy ennyi ideig ne lássuk egymást, így boldogan fogadtuk barátainkat, és együtt beszéltük át a nyár élményeit a kora reggeli időpontban. Majd egy mély, rekedtes hang kurjantotta: „Karinthysok indulás!”, és pár percen belül kiürült a pályaudvar előcsarnoka, mi pedig sietős léptekkel tipegtünk a tízes vágány felé. Pontban nyolc órakor elindult különvonatunk a több mint 250 km-re lévő Sátoraljaújhelyre.

Idén augusztusban is megrendezésre került a karinthys csibetábor, aminek már több évtizedes múltja van. Az újonc csibék, a felsőbb évesek, az öregdiákok és természetesen a tanárok sokaságának ebben az évben is a sátoraljaújhelyi Várhegy Üdülő és Camping volt a nagy táborhelye. Az üdülő óriási területe, 400 fős férőhelye, két sportpályája, medencéje, nagy érkezője és társalgói lehetőséget adnak a karinthys diákok és tanárok számára az egész tábor alatt tartó csapatversenynek, sport vetélkedőknek, a híres táborgyűléseknek és természetesen az ismerkedésnek, barátkozásnak.

A tábort minden évben egy előre kiválasztott téma köré szervezik. Idén a képregényhősök és gonoszok világát tárta elénk a 2013-as csibetábor. A táborban résztvevő diákok az egész tábor ideje alatt 12 csoportra vannak osztva, amelyeknek vegyes korosztályú tagjai még jobban megismerhetik egymást. A csapatok mindennap valami kihívással néznek szembe. Az első esti táborgyűlésen a 20 főből álló csapatoknak egy-egy bemutatkozó műsorral kell készülni a csapatvezetők által kihúzott témával, személyekkel, tárgyakkal és helyszínekkel. A produkciók lehetőséget adnak mind a csapatoknak, mind a táborlakóknak a bemutatkozásra. Egy titkos zsűri pontozza ezeket, és másnap már csokoládé nyereményben részesülhetnek a büszke nyertesek. Az elkövetkezendő négy napban különböző programok tárulnak a diákok elé. A kalandjáték és a forgószínpad a tábor területén, illetve az időjárástól függő rövid, vagy hosszabb túra a város környékén. A programok közötti szabadidő is biztosítja a felhőtlen szórakozást, sőt fakultatív programok közül is lehet válogatni (például az éjszakai túrán lehet részt venni.)

A tábor vezetői és dolgozói minden apró kérésünket és kívánságunkat tudja teljesíteni, és a felügyelő tanárok odafigyelő gondoskodással biztosítják minden diák

számára a biztonságos és nyugodt szórakozást.

Az utolsó, eligazító táborgyűlést már mindenki unottan hallgatja végig, és inkább az elmúlt napok gazdag élményeit eleveníti fel a fejében: mennyi mindent tudott venni a casinoban összegyűjtött pénzén, milyen jól szórakoztak az utolsó estén, Milán Tanár Úr viccei mennyire szórakoztatóak, és hogy milyen jó karinthysnak lenni.

A hazavezető vonatút csendesebben telik el. Most pihenjük ki a négy nap kialvatlanságát, mások az elkészült fényképeket nézegetik, és vannak olyanok, akik még mindig bírják a pörgést a party-vagonban.

Beérkezve a pályaudvarra, már kiszállva a vonatból az utolsó hangos elköszönés alatt tudom, hogy jövőre is részese szeretnék lenni ennek a nagyszerű csapatnak.

Körmendi Karola 11.c

A hatlábúak birodalmában élünk?

A Karinthy Szabadegyetemek sorát ebben az évben az október 7-én megrendezett biológiai előadással nyitottuk meg. Előadónk a Magyar Természettudományi Múzeum igazgatója, Dr. Vásárhelyi Tamás, aki nemrég életműdíjat kapott munkásságáért. Általa betekintést nyerhettünk a hatlábúak különös birodalmába. Hallhattunk a rovarok különleges és fontos munkájáról, a beporzásról. Rájöhettünk, hogy nem létezne sem növény sem állat, de még ember sem a rovarok nélkül. Ennek ellenére egyre több rovarirtó szerrel próbáljuk elpusztítani őket. Megtudtuk azt is, hogy azok, akik rovarokat esznek, jobban teszik, mint akik a hagyományos marha és csirkehúst, hiszen a rovarokban sokkal több a tápérték. Ez is csak megszokás kérdése úgy, mint amikor spontán karba tesszük a kezünket. (Próbáljuk meg fordítva is! Ha sokat gyakoroljuk, sikerülhet.) Egyfajta rovar nedve például különösen finommá tehet néhány halból készült ételt, vagy éppen a nyalókákban sem mutatnak rosszul. Az előadást színesítette még az előadó pólója, amelyen több életnagyságú bogár és rovar volt látható, és még az a nem mellékes információ, hogy a hét pettyes katicának nem azért van hét pettye, mert hét éves, hanem mert ilyen a fajtajellege. Az előadás után úgy éreztem, hogy köteles vagyok tenni a rovarok biztonságáért, s ha talán nem is fogok ezen túl rovarokkal és bogarakkal táplálkozni, de már nem tűnnek számomra olyan távolinak azok a kultúrák, ahol ez mindennapos. Az előadás során megláttam a rovarok belső szépségét, és remélem, hogy minél több ember rájön, hogy nemcsak a szép pillangók érnek sokat, hanem a hangyák és a szúnyogok is.

Városi Zsófia 11. c

Tanári kirándulás

Az idei (okt. 11.) tantestületi kirándulás első állomása a dégi Festetics-kastély volt. A 19. század első évtizedeiben, klasszicista stílusban épült műemlék alsó szintje volt látogatható, amelyben a kastélytörténetét bemutató kiállítást tekintettük meg: az egyetlen éjszaka létrehozott focipálya, a szabadkőműves jelképek és találkozók színhelye, illetve a felújítás alatt álló angolpark maradandó élményt nyújtottak. A vezetés után a néhány kilométerrel odébb fekvő táci (Gorsium) feltárást kerestük fel, ahol mintegy másfél órát tölthettünk. Meglepő, hogy a feltárt romok a város mindössze 7 %-át teszik ki, és hogy Gorsium nemcsak a kereskedelmi utak tekintetében játszott fontos szerepet, hanem – a mai látogató számára talán nehezen elképzelhető módon – kikötővel is rendelkezett. Az utak mentén felállított sírkövek domborművei az antik mitológia egy-egy fontos, ismert jelenetét ábrázolják, a feliratok (epigrammák) sorai között hosszasan lehetett bogarászni. Az ebédre felszolgált kitűnő halászlé után már csak a késődélutánba nyúló kulturális programpont maradt hátra, amely során a környék egyik legnagyobb egybefüggő területtel rendelkező szőlészetét kerestük fel, a barik és reduktív borok készítésének módjait ismerhettük meg. A pince gyertyafényes asztalokkal várta a tantestület tagjait kötetlen beszélgetésre.

Bakonyi Gergely

Versenyek

The World Scholar's Cup

A versenyről

A The World Scholar's Cup egy vitaverseny, mely során egy állítás mellett, illetve ellene kell érvelni. Ezek alapján két csapat 3-3 tagja próbálja legyőzni a másikat vita formájában. Bár a verseny nem csak erről szól.

A verseny kezdetekor egy 45 perces fogalmazást kell írni előre nem megadott állításról, ez különálló munka, bár a csapattagoknak van lehetősége elolvasni társuk fogalmazását. A fogalmazást egy 120 kérdésből álló kvíz követi, a kvíz 6-7 témára van felosztva, amelyet előzetesen kiszabtak a verseny szervezői. Ez nekünk a következők voltak: Special Area, Science, History, Current Affairs, Music, Art, Literature.

A kvíz kitöltése után megközelítőleg egy órája van mindenkinek, hogy ebédeljen, majd kezdődnek a viták.

A vitát az állítás mellett érvelő csapat kezdi, az első csapattag 4 perc alatt bemutatja csapatát, magát és ismerteti a csapat érveit (ezt logikusan, tagolva mondja el, hogy a másik csapat megértse). Ezután egy egyperces csapattanácsra van lehetőség, majd a negatív csapat következik, az első beszélő reflektál az elhangzottakra, illetve ismerteti a csapat néhány érvét. Ez így halad tovább, a negatív csapat harmadik tagjáig, ezt követően fejlesztő jellegű kritikákat fogalmaznak meg a csapatok, és ezt udvarias módon adják elő a másik csapatnak, erre mindössze másfél perc áll rendelkezésre csapatonként.

Miután a viták lezajlottak egy újabb kvíz következik, de ezúttal a csapatoknak lehetősége nyílik a közös munkára. Minden témából 6 kérdést tesznek fel, ezeket a kérdéseket egy vászonra kivetítve láthatjuk, és mintegy 30 másodperces döntésre szánt idő után iClicker segítségével válaszunkat el kell küldeni. (Az iClicker egy olyan eszköz, amelyen A, B, C, D, E gomb található és ezek egyikének megnyomásával továbbíthatjuk válaszunkat.)

Eredményeink

Összesen **18** érmet hoztunk el, nagyobb sikereinket említem meg ezek közül:

Az önálló kvízen elért eredményeinkért kategóriánként elhoztunk egy-egy érmet (így összesen 7-et).

Hidvégi András és Breitenstein Ádám bekerült a 10 legjobb vitázó közé.

Farkas Ádám a verseny 2. legjobb fogalmazását írta, itt talán megemlíthetem a Karinthy másik csapatának nagyszerű eredményét, Lehoczki Laura a fogalmazásával 1. helyet ért el.

Az összesített állás szerint, amely az összes kvízt, fogalmazást, viták eredményeit magában foglalja, **csapatunk az 5. helyet érte el és ezzel kijutott a Singapore-ban megrendezésre kerülő Global Cup-ra.**

Farkas Ádám 13.a